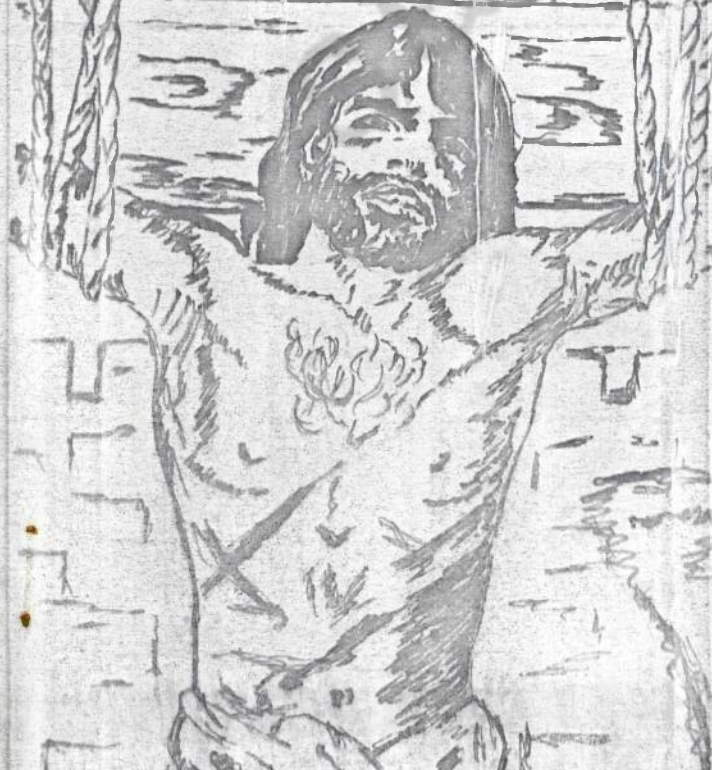

P L Á T O K

April/1987

Obsah :

- 1/ Ilustrácia
- 2/ Úvod "Z veľkonočnej liturgie"
- 3/ Zväčšime si rozhľad "Liturgia prírodných symbolov II."
- 4/ Pápež v Taize III.
- 5/ Ako vznikla kráľová cesta
- 6/ Cirkvi a sekty u nás III. /Adventisti, Sobotári/
- 7/ Apoštolát modlitby
- 8/ Garabandal
- 9/ My Vám a/ Sila modlitby - b/ Život cirkvi
- 10/ Vy nám - hľadáte pravé šťastie?
- 11/ Apošt. list Jánov Pavla II. p.p. mladým VI.
- 12/ Test poznania seba
- 13/ Ospravednenie

Úvod "Z veľkonočnej liturgie"

Raduj sa nebies kráľovná, aleluja,
leho koho si nasila, aleluja,
zmrtvých vstal, jak predpovedal, aleluja,
pros, aby nás k sebe prijal, aleluja.

Bože, ty si zmrtvýchvstaním svojho Syna,
nášho Pána Ježiša Krista, potešil celý
svet; prosíme Ťa, daj, aby sme na príhovor
jeho rodičky Panny Márie dosiahli radosti
večného života.

Amen.

MILOSTIPLNÉ A POŽEHNANÉ VEĽKONOČNÉ SVIATKY PRAJE

Redakčná rada.

Zväčšime si rozhľad /poľsky/

Zdrowas Marijo, lasky pełna
Pan z Tobo blagosławiona si Ty
miedzi nawiesiami i blagosławiony
owoc życia Twojego, Jezus.
Świeła Marijo, Matko Boża,
modl si za nami grzesznymi teraz
i w godzinie śmierci naszej.

Amen.

Ojcze nasz, któryś jest w niebie,
świeć si imię Twoje, przyjdź królestwo
Twoje, bądź wola Twoje, jako w niebie
tak i na ziemi.

Chleba naszego powszechnego daj nam
dzisiaj, i odpusc nam nasze winy,
jako i my odpuszczamy, naszym winowajcom
i ne wódz nas na pokuszenie, ale nas
zbaw ode złego.

Amen.

PRECHÁDZKA ZA POSVÄTNÝMI ZNARENÍAMI

"Liturgia prírodných symbolov II."

Znak oleja

Používa sa pri sviatosťiach pomazania chorých, birmovke, ako svätenie
pri krste, vysviacke kňazstva a biskupa, svätení zvonov, kostola, atď.
Je symbolom HOJNOSTI, MILOSTI a DUCHA SVÄTEHO /Iz 61,1: "Duch Pánov nadó
mnou, preto pomazal ma...", sv. Peter /Sk 10,38/ hovorí o Pánovi Ježišo-
vi ktorého "pomazal Boh Duchom Svätým"/. Pracirkevi používala trojaký
olej : olej krtencov, olej birmovancov, olej chorých. Olej krtencov
sa na začiatku 3. star. včlel olejom exorcizmu, pretože sa používal
pri exorcizoch tj. odhánení diabla od katechumenov /novoobrátenecov/.
Olej birmovancov /krizma/ nazýva Hipolyt "olejom vďakyčinenia", preto-
že pri jeho svätení sa vďakyvzdávajú. Na Východe ho volajú myron, pri-
dávajú do neho až 40 vonných prísad, má to naznačiť VŇMU ČNOSTI, ktorá
má vydávať ten, kto je pomazaný. Na Západe pri sv. birmovke biskup ukla-
dá na birmovance ruky, čo značí, že na birmovance zostúpil Duch Svätý
a že sa stáva bojovníkom Kristovým. Krizma /zmiešanie olivového oleja
a balzamu/ sa svätí na Zelený štvrtok. Olej je symbolom milosti Ducha
Svätého, ktorú birmovanec bude potrebovať k boju proti nepriateľom.
spásky. Balzam je symbolom OCHRANY PRED HNILOBOU HRTELCHU a vŇOU ČNOS-
TI. Olej dáva biskup na čelo birmovance znamenie kríža, aby bez

strechu vyznal svoju vieru v Ježiša Krista ukrižovaného. Biskup dáva malú "facku", aby naznačil, že má byť birmovanec ochotný pre Pána Ježiša trpieť i potupu a prenasledovanie. Birmovanie nie je nutné ku spásu, ale hreší ten, kto ho z nadbalosti neprijme. Drahý čitateľ - aj ty si asi prijal birmovku, znak kresťanskej dospelosti. Si bojovníkom Božím? Chrániš sa hriechu, šíriš čnosť, si ochotný pre svoje presvedčenie trpieť? Olej na vysluhovanie sviateosti pomazaní chorých svätzil biskup už na konci 2.stor. v rámci omše. Pri svätení oleja sa vyprosuje moc **ODHANAT DIABLA A CHOROBY**. Olej chorých mávali variaci aj doma, aby sa ním pomazali, ale od 13.stor. to je zakázané a naniesť neho sa podáva olej svätený kňazom.

Na záver našej úvahy o oleji je ešte dobré oboznámiť, že balzam, ktorý sa používa ako esencia do krizmy, je vonajúca živica, vytekajúca z vetiev kme Balsamodernon gileadense, rastúceho v Somálsku, Arábii a Egypte.

Znak svetla

Ešte v zimnom plátku /86/ sme si povedali, že kresťanstvo je náboženstvo svetla. List Efezanov /5,14/ nazýva Krista "slnkom spravodlivosti", kresť "osvietením" /Fotinos/. Slnko a svetlo sú podmienkou RASTU, sú jak v židovskej, tak v antickej symbolike symbolom BOHA. Podľa Euzébia /336/ svetlo prenikajúce oknami bazilik je symbolom BOŽIEHO OSVIETENIA MILOSTOU. Symbolika umelého svetla /olejové lampy, sviečky, elektrické lampy/ zase poukazuje na noc a vytvára tak protiklady svetla a tmy, Boha a diabla, milosti a hriechu, života a smrti. Aj Židia používali "večnú" lampu v podobe 7-ramenného svietnika, ktorý ustavične horel v chráme a v synagogách. Lampy sa používajú už od prapočiatkov kresťanstva /Sk 20,8/. Od 3.stor. je rozšírenie svetla pri zotmení tematikou hlbokých modlitieb. Tieto "slávnosti svetla" konajú každú sobotu v Taize, v našej cirkvi sa konajú na Veľkú Sobotu. Aký efekt to zanechá, sme mohli zažiť na novéne v Trnave /86/. Svetlo sa pokladalo vždy za symbol RADOSTI, SVÄTOSTI BOHA A JEHO BLÍZKOSTI, symbol KRISTA, symbol MODLITBY. Lampy sa zapalovali na hrobách mučeníkov, v bazilikách, pred oltárom, pred svätostánkom a pred obrazmi svätých, aby sa tak symbolizovalo, že "oni" sú už doma - vo večnej radosť. Dve cesty nám ukazuje naša duša k Bohu. Sú rozdielne, ale zbiehajú sa v rovnakom cieli. Prvá cesta k spojeniu vedie poznaním a láskou. Poznávať znamená spájať sa, zjednocovať sa a tým, čo poznávame. To sa stáva našim majetkom, kusom nášho života. Aj láska je spojenie - zjednocovanie. "Nakoľko človek niečo miluje, natoľko mu to náleží...láska pôsobí spojenie nie v bytí, ale ...vo vedomí a zmýšľaní". Máme preto nejakú vonkajšiu podobu? Zaujímá, a je podivuhodné : svetlo a žiara. Tu stojí svieca, neúfca žiarivý plameň. Naše oko vidí jeho svetlo, prijíma do seba, zjednocuje sa s ním a predsa sa ho nedotýka. Plameň ostáva v sebe, oko tiež a predsa sa tu uskutočňuje zjednotenie...bez dotyku...v rýdzom nazerení... "Boh je pravda" hovorí Písmo. Kto pravdu pozná, má ju v duši. Boh je v myslienke, ktorá ho správne poznáva. Boh žije v duši, ktorá ho pravdivo myslí. Preto "poznať Boha" znamená spájať sa s ním ako oko s plameňom v pozrení na svetlo. S plameňom je tiež spojenie cez žiaru a teplo. Cítíme ich na tvári, na rukách. Pozorujeme, ako nás preniká svojím teplom a predsa plameň stojí nedotknutý sám v sebe. To je láska : byť spojený s plameňom Boha cez žiaru a teplo a predsa sa ho ničím nedotýkať. Lebo Boh je dobrý a kto miluje dobro, tomu dobro žije v duši. Dobro je moje, ak ho milujem a na koľko ho milujem, na toľko mi náleží a predsa sa ho nedotýkam... Ako plameň vysielala svetlo, tak Boh vysielala pravdu. A duša prijíma do seba pravdu a spája sa v nej s Bohom, podobne ako naše oko pozerá na svetlo a zjednocuje sa v ňom s plameňom. Plameň vysielala teplo, podobne ako Boh hrejivú dobrotu. Kto však Boha miluje, ten sa s ním zjednocuje v dobrote, ako ruka a tvár sa zjednocuje s plameňom, keď počúva jeho teplo. Ale plameň zostáva v sebe nedotknutý, čistý, ušľac' tilý. Práve tak ako je o Bohu povedané, že "prebýva v neprístupnom

svetle". Svietiaci, žiariaci plameň - ty obraz živého Boha! Ako dobre to teraz chápeme, keď pri obradoch Bielej Soboty veľkonočná sviečka je symbolom Krista! Keď knaz s plesaním hlása o plameni, že je to "svetlo Kristovo" a keď sa od neho rozsvetujú svetlá v kostole, aby vláde svietilo a hrialo svetlo a teplo živého Boha. O znaku sviečky si povieme neskôr.

Znak chleba a vína

Pramýšľali ste niekedy o veľkom dare - o chlebe? Chlieb je dennou potravou človeka, je nevyhnutný k udržaniu ľudskej existencie. Preto je vhodný ako obetný dar pri eucharistii. Ona je obetou Krista a darom Božím, ktorým sa udržuje život večný /v milosti/. Je to plod zeme a práce ľudských rúk. Je symbolom ľudskej existencie, lebo pochádza - ako človek - zo zeme a symbolom nášho sebaobetovania, lebo vznikol z potu ľudskej tváre. Je však aj darom Božím: "z tvojej štadrosti sme prijali chlieb, ktorý ti prinášame". Chlieb vznikol rozdrvením mnohých zrn, kým sa stal jednoliatym celkom, preto je tiež symbolom nášho spojenia s Kristom, čo sa dosahuje na eucharistickej hostii /Jn 6, 50, 1 Kor 10, 15-17/. Drahý čitateľ, nevynechaj ani jednu večeru Pánovu, pokiaľ môžeš, aj so sv. prijímaním Tela Kristovho. Pri poslednej večeri poučil Pán Ježiš nekvasený chlieb. Prví kresťania používali aj domáci kvasený chlieb. Obetný chlieb /v latinskom zvaný hostia, v byzantskom prosfara/ sa piekol z pšeničnej múky a vody /u východných sa pridávala soľ i olej/. Pôvodne vyzeral ako bochníček, asi ako ruka veľký, neskôr venček, platenička, preclík atď. So vzrastajúcou úctou k eucharistii vtlačala sa do chleba pečať s kresťanskými motívami. V 3. stor. v Ríme zvykli prinášať obetný chlieb v obetnom sprievode, tento sprievod 11. storočí na Západe zanikol. Dnes je jeho pozostatok na našej plátkovej mládežníckej omši, keď mladí prinášajú dary na sv. stôl. Guardini hovorí ešte o druhej ceste duše k Bohu. V tejto ceste celé naše bytie túži po zjednotení s Bohom. Sme lačni a smädní po Bohu. "Radi by sme ho nielen poznali, milovali, ale radi by sme ho chytili, hmatali, držali, mali, ba poviem to smelo, radi by sme ho jedli, pili, úplne sa s ním zjednotili, až by sme ním boli celkom nasýtení, celkom ukojení, celkom plní" /R.G./, /Jn 6, 48-55/. On sám vložil do nás túžbu po sebe samom. V grekokatolíckej liturgii je to vyjadrené krásnou modlitbou "Tvoje z Tvojho Ti prinášame za všetkých a za všetko". V podobe chleba sa Boh stáva živým pokrmom pre nás ľudí. Sv. Ignác z Antiochie píše veriacim do Efazu "Lámeme chlieb /keďysi starí kresťania lámali chlieb, dnes to robí už len knaz s veľkou hostiou tesne pred sv. prijímaním - pozn. autora/, ten nám buď sviatosťou nesmrteľnosti". Je to pokrm, ktorým sa živí celé naše bytie živým Bohom a pôsobí, že sme v ňom a on v nás /R.G./. Keby som sa pýtal našich členov Ruže, prečo pijú víno, asi by mi biblicky odpovedali, že obveseľuje srdce. Na Východe sa pije strik ako obvyklý denný nápoj, teda symbolom nevyhnutnosti vplyvu duše eucharistickou krvou. Je tiež symbolom radosti. Dalej symbol spojenia s Kristom, lebo tiež vzniklo vylisovaním mnohých bobúľ. Tiež sebaobetovania, lebo vpilo do seba ľudský pot, okrem toho je lisovanie symbolom utrpenia, ako vinár, šliapajúci v lise hrázno, je postriekaný škvŕnami červených bobúľ hrozna, tak je Mesias postriekaný výkupnou krvou /Iz 63, 1-5/. Víno obetné musí byť hroznové, bez prímiesí. Na Východe sa používa červené, na Západe biele, ale môže sa i červené. "Zmyslom vína nie je len hasiť smäd, ale byť nápojom radosti, hojnosti, nadbytku..." Iskrivou krásou je víno, vôňou a silou, ktorá všetko rozširuje, zjasňuje a premenia. V spôsobe vína dáva nám Kristus svoju božskú krv. Nie ako dobrý a rozumný nápoj, ale ako nadbytok božskej lahody, pohody, radosti. Sv. Ignác, muž rytiersky vrelého srdca sa preto modlí "Krv Kristova, opoj ma", a sv. Anežka hovorí o Kristovej krvi ako o tejomstve lásky a nevýslovnej krásy "med a alieko som sale a krv jeho ozdobilá moje líca..." Kristus premenením chleba a vína sa stal našim pokrmom a nápojom. Sme ho jesť a piť.

Chlieb je vernosť a stála pevnosť. Víno je smelosť, radosť nad všetkú pozemskú mieru, vlna a krása.. Spojenie životom, vlastníctvom a rozdávaním...“ /R.G./ Mohli by ste niekedy dostať otázku, prečo katolíci prijímajú iba niekedy chlieb a víno a pravoslávni a protestantami prijímajú pod obojim. My veríme, že v chlebe - v každej čistočke žije celý Kristus. Tam kde je živé telo, tam je i krv. Ináč zvyk prijímať iba chlieb vznikol z praktických dôvodov /veľa prijímajúcich/. Vážme si túto sviatosť, aby vážme si sv. omšu, obetujte každú sv. omšu - obeť Nového Zákona za niekoho a za niečo, aby sa Vás raz nepýtal Spasiteľ pri poslednom súde ako nespravodlivého spásanú správcu, že márnil majetok svojho pána "vydej počet zo svojho vladárstva..ako si vladáril s pokladmi Oltárnej sviatosti!"

3. časť Pápež Ján Pavol II. v Taize

5. okt. 1985

Príhovor pápeža v chráme Zmierenia

Milí bratia, milé sestry, milí priatelia,

1. Ďakujem vám, milý brat Roger, za vašu dôveru a láskyplné slová, ktoré ste práve teraz určil mne. Pozdravujem vás všetkých v radosť s Kristom, vás bratia tejto komunity, vás sestry zo Saint André, ktorá stáje pri vás, vás obyvatelia z Taize, Amigny a okolia, no najmä vás mladých a všetkých, ktorí ste prišli, aby ste dni alebo hodiny strávili v Taize. Som šťastný, že som medzi vami a s vami sa modlím.

Tak ako ste vy pútnici a priatelia, tak aj pápež je tu len prechádzajúci. Avšak kto prechádza popri Taize, akoby prechádzal okolo osviatujúceho pramena. Pútnik sa zastaví, aby uhasil svoj smäd a pokračuje ďalej v ceste. V tichosti a v modlitbe máme možnosť piť zo živej vody, ktorú nám predpovedal Kristus, poznať jeho radosť, jeho prítomnosť, na jeho volanie dať odpoveď a potom opäť odcestovať, aby ste vo vašich cirkevných obciach, vo vašich mestách a dedinách, na školách, univerzitách, pracoviskách svedčili o jeho láske a slúžili bratom. Buď pochválený Kriste, ktorý tu v Taize a na mnohých iných miestach vo svojej cirkvi pre nás putujúcich, ktorí po Tebe žijeme, odkrýval pramene!

2. Vo všetkých cirkevných spoločenstvách a cirkvách až po najvyššie politické posty na svete je známa komunita stále plnej nádeje a dôvery, ktorá zasieva do srdca mládeže. Ones ráno som tu predovšetkým preto, pretože na tejto nádeji a dôvere chcem mať účasť. Milí mladí priatelia, Cirkev potrebuje vaše odúševnenie a vašu príkladnosť, aby ste svetu priniesli radosťnú správu evanjelia. Vy viete dobre, že tu a tam staršie generácie po ťažkej životnej ceste alebo protrepaných skúškach od strachu alebo znechutenia odpadli alebo slán, vlastný každému kresťanskému povolaniu bol u nich ochromený. Vyskytuje sa tiež tu a tam, že inštitúcie na základe rutiny, alebo nedostatočnej pripravenosti jej členov, nie sú schopné obstáť v dostatočnej miere v službách poslania evanjelia. Tu potrebuje cirkev svedectvo vašej nádeje a zanietenia pre vec evanjelia, aby jeho príkaz bol dôslednejšie splnený. Neuspokojí sa s tým, že budeme pasívne kritizovať alebo ňakať, že osoby zo spomínaných inštitúcií sa polepšia. Chďte do cirkevných spoločenstiev, osobných spoločenstiev, prístupujte k najrozličnejším hnutiam a pospolitostiam a odovzdajte im trpezlivo silu vašej mladosti a dary, ktoré ste od Pána obdržali. Podporujte s plnou dôverou každého, kto zastáva služobné miesto v cirkvi. Oni sú vaši služobníci v mene Ježišovom, z tohto hľadiska budete na nich napojení. Cirkev potrebuje, aby ste vy boli pritom šťastní. KEĎ SA VAM STANE, ZE VÁS VO VNÚTRI CIRKVI BUDE DOPUŤOVAT NIEKEDY NESVORNOSŤ, ROZSTUPENOSŤ, VNUTORNÉ NAPÄTIE A NEDOSTATKY JEJ LLENDY MAJTE NA MYSLI, ZE PREDSA PRIJIMATE KRISTA? KTORÝ JE HLAVA CIRKVI JEHO SLOVO JE PRAVDA, JEHO VLASTNÝ ŽIVOT JE DYCH LASKY, KTORÝ VAM DAVA ROZŇNOSŤ USPOSOBENIA, ABY STE BU OSTALI VERNI, ŽIŤ V LASKE A PODSTUPOVAT RIZIKO OBETY ZA INYCH.

3. Milá mládež, milí bratia a milé sestry, ktorí sa tu spolu so mnou podieľate na púti zmierenia na zemi, tlačí na čas, aby som mohol dlhšie hovoriť, ale budem hovoriť večer v Lyone pred veľkým zhromaždením mládeže tohto kolia. Prichádza mi na myseľ jednoducho vás odkázať na apoštol'ský list, aby som to urabil v poslednom roku z príležitosti Medzinárodného roku mládeže. Podľa tohto listu sú moje myšlienky v podstate známeho textu evanjelia rozvinuté, jedná sa o rozhovor Krista s bohatým mladíkom /viď Mk 10, 17-22/. Aj vám je dané, aby ste svoj vlastný rozhovor s Kristom prehĺbovali a spolu s ním celé kresťanské povolanie ako celok obsiahli.

4. Prichádzajú mi na myseľ slová "kde sa dvaja alebo traja v mojom mene zhromaždia, tam som aj ja v strede medzi nimi" /Mt 18, 20/. Kde je rodina, malá skupina, väčšie spoločenstvo alebo cirkevná obec v mene Ježiševom zhromaždená, aby ako bratia navzájom sebe slúžili, aby sa spoločne modlili, aby rozjímali o slove Božom - keď žijú v plnej pospolitosti s cirkvou a berú účasť spolu s kňazom na sviatosti eucharistie, kráča vpred dielo zmierenia a zhromaždenia obrancov. Muži, ženy, mladíci a deti počúvajú pritom HLAS, slúžia bratom a prijímajú obľivu na ich príkaz. Majú pokoj a vnútornú silu, vedie s väčšou predvídateľnosťou rozpoznať škandál v cirkvách a cirkevných spoločenstvách, ktoré nežijú plne podľa pravdy viery a v láske zmierenia. Vidia národy, ktoré sú vo vojne, obrovskú časť ľudstva, ktorá hladuje. Vidia neprávosť, ktorá triumfuje. Stávajú sa nositeľmi myšlienky zmierenia, posilami mieru, vedie, že Kristus je na ich strane a sám im dáva do vena nádej a je ich najmilším, kým s odvahou vykračujú na cestu, ktorá môže viesť k obnove sveta. Milí bratia, sestry a priatelia "Boh nádeje, nech Vás naplní radosťou a pokojom vo viere, aby ste oplývali nádejou a silou Ducha svätého".

/podľa jednej piesne predniesol pápež nasledujúcu modlitbu/ :
 Ó, Bože, my veľkíme Ťa pre nespočítané množstvo žien, mužov, mládeže a detí, ktorí Ťa hľadajú na zemi všade, aby mohli byť svedkami mieru, dôvery a zmierenia. Daj, že by sme v nasledovaní svätého svedka Krista všetkých čias od čias Márie a apoštolov denne-denne pripravovali tajomstvu viery Tvojej Cirkvi dôveru darovať skrze Krista Tvojho Syna, nášho Pána. Amen.

Ako vznikla pobožnosť "Križové cesty" ?

Podľa sýrskeho apokrytu "O smrti Márie" z 5. stor., táto pobožnosť vraj založila sama Matka Ježišova, ktorá ku koncu života navštevovala v Jeruzaleme miestna, kadiaľ kráčal na Golgotu jej milovaný syn. Táto správa potvrdzuje aj videnie sv. Kataríny Emerichovej. Cirkev ju však zaraďuje medzi sväté legendy. Zvyk stavať "kalvárie" zaviedol do Európy bolonský biskup sv. Petronius v 3. stor., keď navštívil svätý hrob a napodobnil chrám, ktorý nad ním stál v Bologni /dnes kostol sv. Štefana/ na neďalekom kopci, potom napodobnil kostol nanebovstúpenia z hory Olivovej, údolie pod ním nazval Jozafát. V 9. stor. bolo v Európe už veľa napodobnenín stavieb Božieho hrobu. Prapočiatky križovej cesty - pobožnosti treba hľadať v 12. stor., keď veľkí svätci - mystici František z Assisi, Anselm, Bernard atď. doporučovali v rannej hodine rozjímať o Kristovom zatknutí, o 9,00 o bičovaní, trniskorunovaní a nesení križa. Na poludnie rozjímať o ukrižovaní, o 15,00 o smrti, pri večeri o snaní z križa a uložení do hrobu. V tomto období vznikali tzv. pašijové hry, ktoré sa neskôr z ľudových slávností stali obľúbenou témou veľkých skladateľov napr. Bacha. V Nemecku a Holandsku sa v 15. stor. rozšírila pobožnosť k "pádom Kristovým", pritom sa zriaďovali tzv. Božia muka, tj. stĺpiky s obrazmi umučenia Pána, alebo zo sochami. Ich počet bol sprvoti od 9 - 15. Začali ich nazývať zastaveniami /štáciami/. Dnešná forma križových ciest má 14 zastavení a vznikla v 17. storočí v Španielsku, odtiaľ ju kapucíni zaslúhou kázania sv. Leonarda z Porto Maurizio /+175'

rozšírili do sveta. Spočiatku sa však "križové cesty" mohli stavať len na miestach, kde bol františkánsky kláštor. Pius IX. /1871/ toto obmedzenie zrušil. Nannotal zhrnúje význam križovaj cesty do týchto bodov :

- Je to posilnenie viery v Krista. Vidíme, že On jediný nás zmieril s Bohom, je jediný prostredník medzi ľuďmi a Bohom
- ujasňuje pocit hriechu, Ježiš padá, lebo padáme my
- učí nás chápať zmysel križa, utrpenie
- učí nás, čo je to oddanosť do vôle Božej
- Kristus nesúci križ je príklad čnosti, vyzýva k nasledovaniu.

V moderných križových cestách došlo k menším zmenám, končia sa optimisticky - zartvychvstaním Krista, uvedomí si to druhý čitateľ /ke/. Naša viera má byť radostná a optimistická. Raz sa každé utrpenie - križ stratí a človek bude vzkriesený. Kedy Kristus nevstal zartvých, jeho smrť by nemala význam a asi by mu nik neuveril. Často nám uniká toto radostné tajomstvo Veľkej Noci. Zime i po jej skončení v atmosfére zartvychvstania. Ved nedeľu si kresťania preto uctia ako 7. den Pánov, lebo práve v nedeľu vstal Kristus z hrobu živý, pritom Biblia hovorí o 7. dni - sobote. Kresťanské tradície však prešli na nedeľu. Veľkú úctu a nádherné prežívanie veľkonočnej atmosféry možno prežiť u pravoslávnych /aj u grékokatolíkov/. V srdciach pravoslávnych je hlboko zakorenené veľkonočné tajomstvo. Raz chcel v ZSSR na jednom zhromaždení istý propagandista zosmiešniť Božiu existenciu, nesmrteľnosť duše a zartvychvstanie. Na konci diskusie sa prihlásil k slovu šedivý pop. Propagandista mu povedal "ale iba niekoľko minút! Viac nesmiete hovoriť". -Potrebujem len niekoľko sekúnd, povedal starý pop a pokojne vystúpil na rečníšte. Hlasito zvolal do zhromaždenia starý liturgický veľkonočný pozdrav "Christos voskres" /Kristus zartvychvstal/ - s obrovským nadšením mu odpovedala celé zhromaždenie "Vo istinu voskres". Slová propagandistu ostali úplne bez úspechu. Užke od nich prežívať smrť, ale i zartvychvstanie nášho Pána Ježiša Krista.

Cirkvi a sekty u nás - III.

ADVENTISTI

vznik: 1816/1845

zakladateľ: farmár William Müller

Pomenovanie cirkvi pochádza od latinského adventu - prichádzať, čo znamená, že príslušníci tejto cirkvi veria v blízky príchod Ježiša. Adventisti sú "retolestou" Chiliastov, ktorí čakali blízke ukončenie 1800-ročného kráľovstva Kristovho. Müller - pôvodne baptista, kazateľ - sa rád pozastavoval nad knihou proroka Daniela /Dan 8-14/ a nou inšpirovaný tvrdí, že vie s určitosťou určiť presný druhý príchod Ježišov. Týmto tvrdením si získal veľkú popularitu a takmer štvrt milióna veriacich. Publikuje knihu Ťásky zo sv. Písma a dejín o druhom príchode Kristovom okolo r. 1843. Prvým presným dátumom druhého príchodu Ježišovho bol rok 1843. Keď však nenastal, Müller vyhlásil, že vo výpočte nastala určitá nepresnosť, lebo sa do úvahy nebralo opozdenie podľa evanjelia sv. Matúša /Mt 25, 5-6/ a podľa nej stanovil aj druhý dátum - noc 21.marca 1844 a spásobil ním menší časť /predávali majetky, zanechávali prácu, starostlivosť o rodinu.../ Väčšiu časť i nocou spolu pretrvávali na modlitebných schôdzkach. Po krachu ho veľa prívržencov opustilo a so svojimi najbližšími spolupracovníkmi zakladá /1845/ cirkev adventistov. Hlavným a podstatným učením cirkvi je, že Ježiš Kristus určite príde a založí tisícročné kráľovstvo na zemi, ale čas jeho príchodu sa nevie. Sviatkujú v nedeľu. Následkom svojvoľného vysvetľovania sv. Písma vznikli rôzne odvetvia tejto cirkvi : Evangelical Adventists, Advent Christian Church Life and Advent Union...

SOBOTÁRI /Adventisti siedmeho dňa/
zakladateľka : Rachel Preston

Rachel Preston, pôvodom Židovka, začala toto učenie šíriť po vystúpení z adventistickej cirkvi. Jej snaženie podporila "prorokyna" Vajt, ktorá mala videnie o tom, že Judia neuctievajú sobotu. V Európe sa prvý raz zjavilo adventistické učenie vo Švajčiarsku /bývalým rím.kat. kňazom Čechovským 1858/. Adventisti siedmeho dňa majú veľmi dobrú organizáciu - Svetovú generálnu konferenciu, Výkonný výbor... Hlavné zásady učenia :

- s Kristom, apoštolom Pavlom, Husom a Komenským veríme, že Biblia Kráľická je jediným pravdivým a dostačujúcim pravidlom viery
- Duch svätý spolupôsobil pri stvorení a vykúpení. V den Turíc bol vyliaty v plnosti a od tej doby pôsobí ako zástupca Kristov na Zemi
- veríme, že desatero je večný a nezmazateľný mravný zákon. To veríme i o štvrtom prikázaní /sobota/.

Apoštolát modlitby

1/ Sme mladí. A k mladosti patria i jej "tiché výtržnosti" - niektoré naozaj iba tiché, iné hlučné. Pomaly, ale iste však pozeralme na čiaru dospelosti, ktorá sa k nám neúprosne blíži. Robme všetko preto, aby sme sa v dospelosti za svoju mladosť nemuseli hanbiť. K tomu tento úmysel, k tomu aj naša modlitba.

2/ 5-te cirkevné prikázanie hovorí "Podporuj cirkevné ustanovizne"
- že? Ak ich poznáme a s dobrým úmyslom podporujeme, je to len plus pre nás.

3/ Á, á, á. Zasa sa nám niekto snaží skončiť školu.
Veľa šťastia! Nyslime na nich, je ich medzi nami kopec a majú toho kopec

Carabandal

Carabandal je jedným z ďalších zostávok Panny Márie. Tu sa Panna Mária zjevovala po 4 roky štyrom dievčatám - Conchita-Nepoškvrnená, Mária Dolores-Mária bolestná, Mária Cruz-Mária od križa a ešte Jacinta. Mali vtedy 11-12 rokov a pochádzali zo 4 rôznych rodín. K prvému zjaveniu prišlo 18. júna 1961, keď dievčatá prišli na zlé myšlienku - kradnúť učiteľovi zo záhrady jablká. Najprv sa zjavil archanjel Michal, ktorý im oznámil, že sa im zjaví Panna Mária.

Prvé posolstvo : Prinášajte obete!

Robte pokánie!

Navštevujte sviatosť Oltárnu!

Ku všetkým buďte dobrí!

Ak to nebudete robiť, príde na vás veľký trest!

Kalich sa naplní!

Ak sa neobrátite, stihne vás Boží trest!

Sú to len niekoľké, ale obsahom veľké slová posolstva, ktoré pre nás vyslovila Matka Božia. To znamená, že pre všetkých ľudí, nekdôr či skôr, neľ snáď tuším, príde hodina, kedy budeme musieť pred súdnou stolicou Božou skladať účty zo všetkého, čo sme urobili, alebo neurobili. Podľa výpovede vizionárky Conchity ide tu o kalich Božieho hnevu.

Posledné posolstvo : Toto posolstvo nemohla vypovedať Matka Božia, pretože by ju to veľmi bolelo. Preto posolstvo odkázala po archanjelovi Michelovi, ktorý hovorí "doteraz sa kalich naplnil, ale teraz však preteká".

Nášim úsilím musíme utíšiť hnev Boží, ktorý sa vznáša nad nami. Ak ho budete prosiť úprimným slovom a odpustením, odpustí vám. Ja, vaše Matka, vám chcel povedať skrze archanjela Michela, že sa máte polepšiť! Toto sú posledné verovania. Milujem vás veľmi. Nechcem vaše zatratenie! Proste nás úprimne a my vám udelíme, o čo nás prosíte. Musíte sa viac obetovať! Myslite na utrpenie Ježišovo!

By Vám

Sila modlitby /M. Gándhí/

Nie som spisovateľom, ani vedcom,
ale s pokorou tvrdím, že som mužom modlitby.
Modlitba mi zachránila život.
Bez modlitby by som bol dávno prišiel o rozum.
Nestrelil som pokoj duše napriek toľkým prikoriam,
lebo tento pokoj pochádza z modlitby.
Dá sa žiť niekoľko dní bez jedla,
nie však bez modlitby.
Modlitba je kľúčom rána a záverom večera.
Modlitba je tou svetlou zmluvou medzi Bohom
a človekom, pomocou ktorej sa oslabedzujeme
z noci kniešať temnosti.
Musíme sa rozhodnúť :
alebo sa spojíme so silami zla
alebo sa spojíme so silami dobra.
To je moja osobné svedectvo.
Nech to každý skúsi a presvedčí sa,
že každodenná modlitba pridáva k jeho životu
čosi nové, čo sa nedá ničím iným nahradiť.

Život cirkvi

12. apríla tj. Kvetná nedeľa vyhlásil pápež Ján Pavol II. za Medzinárodný deň mládeže, ktorý sa bude v katolíckej cirkvi sláviť každý rok, vždy na Kvetnú nedeľu.

x x x

Od 7. júna 1987 do 15. augusta 1988 vyhlásil sv. Otec Mariánsky rok. Otvorenie tohto roku bude na Slovensku v noci 6.-7. júna 1987 v Šaštíne, na čo sa už veľmi tešíme. Na celý Mariánsky rok je vypracovaný program pátí a adorácií, postupne ho budeme v Plátku uverejňovať. Dúfame, že sa zvýši aj účasť rodičov na pátach.

x x x

27. októbra 1986 sa uskutočnilo v Assisi na podnet sv. Otca Jána Pavla II. deň modlitieb za pokoj vo svete. Zúčastnili sa na ňom zástupcovia kresťanských cirkví a veľkých svetských náboženstiev. Bola tu vidieť 90-ročného čarodajníka z Afriky /Malawi/ ako sa modlí svojmu Bohu. Budhisti zase prosili, aby sa svet stratil v oceáne mier, indiáni fajčili fajku mieru atď. Potrebiteľné je, že táto ekumenická výzva našla odzvu v našom okrese ako sme už spomínali v Nesvedoch. Máme správy, že sa táto výzva šíri aj v iných dedinách. Dokedy budú spať Nové Zámky?

x x x

Počas pôstnej doby prebiehal každý piatok v kostole program zameraný na pást. Program mal spontánny charakter + premiestnenie Turínskeho plátna. Všetkým tým, čo sa na jeho realizácii podieľali, Pán Boh zapíše a praje im veľa milostí od Ducha Svätého v ich požehnannej činnosti.

x x x

20. febr. 1987 matka Aliha Agdu /atentátnik, ktorý sa pokúsil zabiť sv. Otca/ navštívila pápeža a poprosila ho o odpustenia za svojho syna. Pápež už predtým navštívil vo väzení svojho atentátnika, čím mu dal najavo, že mu odpustil.

Vy nám

Hľadáte pravé šťastie?

Malý úvod:

Hneď po prečítaní Pištuku vydaného na marec/87 som sa rozhodla, ja, ženské pokolenie, prispieť niekoľkými myšlienkami do nášho spoločného pokusného časopisu. Tému, o ktorej sa budem rozpisovať, naznačuje už horeuvedený podpis knihy od spisovateľa Jan Van Eijs
1. kapitola - HLADÁTE ŠASTIA "A povedal jej Ježiš : dobre si povedala "nemám muža", lebo päť mužov si mala a teraz ktorého máš máš, nie je tvojim mužom".

Kristus sedí na pokraji Jakobovej studne v blízkosti mesta Lichem smädny a utrácaný z cesty. Musel prejsť dlhú cestu, aby sa stretol so ženou, ktorá tu teraz pred ním stojí. A otázka, a ktorou nadviazal rozhovor, je tiež ľudská: "Daj sa mi napiť".

Bohom času uvidela svetlo sveta už veľa úvah o tejto samaritánskej žene. Je tu však jedna zvláštnosť. Určite viete, milý čitateľ /ka/, prečo išla táto žena ku studni čerpať vodu v takej neobyčajnej dobe, práve, keď slnko stálo vysoko na oblohe. Áno, bola to žena s minulosťou! Už sa o nej veľa hovorilo, preto sa chcela vyhnúť ľuďom. Niet divu, že o nej nezauj v Lichem kdekoľvek hovoril, lebo bola nezauj päťkrát!! vydatá a teraz žila v divokom manželstve s diablom čast.

Práve preto si musíš všimnúť, ako s nou Spasiteľ jedná. On dobre vedel, kto ona je. Veď práve kvôli nej prišiel až sem. Obvyklá cesta Židov, ktorí cestovali z Judea do Galileje viedla takzvaným Zajordánskom. So Samaritánmi chceli mať židia čo možno najmenej spoločného. Spasiteľ sa pustil zámernou cestou cez Lichem, aby sa tam pri studni stretol s touto ženou, ktorá vo svojom živote strokotala.

Ľudia znášajú a vedujú celkom ináč ako Boh. My kresťania si všimame príliš často to vonkajšie, keď si robíme úsudok o svojich bližných. Negroty tomu Boh vidí vždy iba to vnútorné. On hľadá k srdcu!

Život samaritánskej ženy bol pre Pána Ježiša otvorenou knihou, ale on ju aj napriek tomu vôbec nehrešil. Ani jej nerobil kázen, ale pristúpil priamo k príčine jej biady. Určite očakávala mnoho od svojho prvého manželstva, všetko sa zdalo tak krásne a romantické. Teraz bude šťastná! Ale celé manželstvo bolo jedným veľkým sklamaním. Chcel sa z toho sklamanie dostať, tak sa v dala naskorbie znova, pochopiteľne nie s toľkými ideálmi, ale s rovnakou túžbou po šťastí. Ale šťastie, ktorí si tak žiadali, nenašla ani potom. Klesala stále hlbšie. Zdalo sa, akoby po každom sklamaní smäd po šťastí ešte zesilnel.

Spasiteľ sa nedal odstrašiť malomeštiackymi predsudkami. Dýval sa hlbšie. Veľký lekár prehliadal tento život a stanovil správnu diagnózu: bol to smäd po pravom šťastí, ktorý hnal túto ženu z jedného manželstva do druhého. Preto s nou Ježiš hovorí o živaj vode, ktorá by mohla navždy ukončiť jej smäd. Živá voda! So široko otvoreným srdcom pečovala Pána a dychtivými dúškami pila zo živaj vody, ktorú jej podával. Tak našla pravé šťastie. Je to ľudské, keď si žiada človek pravé šťastie. Za to sa nezauj nemusíš hanbiť. Každý človek je už od prirodzenosti hľadačom šťastie. Živiam je obyčajne šťastné, keď má plné brucho a teplú stajnu, ale ľudia si žiadajú viac. Túto žiadosť a túžbu po šťastí vložil sám Stvoriteľ do našich srdc. Priemerný človek nášho osvieteného 20. storočia sa biblíi odčudzil. A tiež aj veľké časť tých, ktorí sa ešte tejto stare:

knihy nevzdali, neberú v každom prípade príliš vážne príbeh z raja. A predsa, nie je táto ľudská žiadosť po pravom šťastí v skutočnosti ničím iným ako uvedomelou túžbou po stratenom raji.

Človeku sa až zviaza hrdlo, keď vidí, akými "bláhovými" spôsobmi sa chcú stať ľudia šťastnými. Peniaze, opojenie, sexualita sú asi najznámejšími oblasťami, v ktorých človek márne hľadá šťastie.

Som presvedčená, že po pravom šťastí túžiš aj ty. Preto som sa rozhodla, že jednotlivé kapitoly predčítanej knihy opíšem pre dobrovoľníkov, ktorí sa vydali za šťastím.

Daj každej kapitole príležitosť, aby v klude mohla pôsobiť. Ohevenený! Podme teraz spolu hľadať pravé šťastie!

Apoštolský list Jána Pavla II. p. p. mladým

Mravnosť a svedomie

6/ Na túto otázku Ježiš odpovedá "poznáš prikázania". A vypočítava prikázania, ktoré patria do Desatera. Prikázania dostal kedysi Mojžiš na vrchu Sinaj, keď Boh uzavrel zmluvu s Izraelom. Boli napísané na kamenných tabuliach a pre každého Izraelitu boli každodenným ukazovateľom cesty. Mladík, ktorý hovorí s Kristom, pozná prirodzené prikázania Desatera naspamäť. Máže dokonca radostne vyhliadať "Učiteľ, toto všetko som zachovával od svojej mladosti".

Musíme predpokladať, že v rozhovore, ktorý Kristus vedie s každým z vás, mladí priatelia, sa opakuje tá istá otázka "Poznáš prikázania?" a opakuje sa nevyhnutne, pretože prikázania sú časťou zmluvy medzi Bohom a ľudstvom. Prikázania určujú základné zásady nášho správania, rozhodujú o morálnej hodnote ľudských skutkov a organicky súvisia s povolením človeka k večnému životu a s nastolením Božieho kráľovstva v ľuďoch a medzi ľuďmi. V slove Božieho zjavenia je jasne vpísaný mravný zákonník, ktorého kľúčovým bodom sú tabule s Desaterom na vrchu Sinaj, ale jeho vrcholný bod je v evanjeliu, v Ježišovej reči na hors a v prikázaní lásky.

Tento mravný zákonník je však formulovaný aj ináč. Je vpísaný do mravného vedomia ľudstva, takže tí, ktorí nepoznajú prikázania, čiže Bohom ustanovený zákon, "sami sebe sú zákonom". Tak píše sv. Pavol v liste Rimanom a hneď dodáva "Tým ukazujú, že majú požiadavky zákona vpísané vo svojich srdciach, čo im dosvedčuje zároveň aj ich svedomie".

Tu sa dotýkame zvrchovane dôležitých problémov pre vašu mladosť a pre váš projekt života, ktorý z nej vyplýva. Tento projekt sa včleňuje do perspektívy večného života predovšetkým pravdivými skutkami, na ktorých bude vybudovaný. Pravdivosť skutkov sa zakladá na spomenutom dvojakom vybudovaní a formulovaní mravného zákona; na tom, ktoré je napísané na tabuliach Mojžišovho desatera a v evanjeliu, a na tom, ktoré je vpísané do mravného svedomia človeka. A svedomie, ako píše sv. Pavol "dosvedčuje" tento zákon. Týmto svedomím sa podľa listu Rimanom "myšlienky, ktoré sú navzájom obvinujú, alebo i bránia. Každý vie, ako dôsledne sa tieto slová zhodujú s našou vnútornou skutočnosťou, lebo každý z nás už od mladosti počuje hlas svedomia.

Keď teda Ježiš v rozhovore s mladíkom vypočítava prikázania: "Nezabíjaj! Nescudzokolaj! Nepokradneš! Nebudeš krivo svedčiť! Nebudeš podvádzať! Cti otca svojho i matku svoju!" správne svedomie odpovedá vnútornou reakciou na príslušné ľudské skutky; "obvinuje, alebo i bráni". Je však potrebné, aby svedomie nebolo pokrútené, aby spomínané podstatné formulovanie mravných zásad nepodľahlo deformáciám zo strany akéhokoľvek rätivizmu alebo iná utilitarizmu.

Drahí mladí priatelia! Odpoveď, ktorú Ježiš dáva mladému priateľovi pri rozhovore v evanjeliu, sa vzťahuje na každého a na každú z vás. Kristus sa vás pýta, ako zažívate o mravných zásadách. A pýta sa vás aj na to, v akom stave je vaše svedomie. Je to kľúčová otázka pre človeka, je to základná otázka vašej mladosti. Platí pre celý program života, ktorý sa má vytvárať práve v mladosti. Jeho hodnota je veľmi úzko spätá s postojom, ktorý má každý z vás voči mravnému dobru a zlu. Hodnota tohto programu závisí v podstate od správnosti a počestnosti vášho svedomia. A závisí aj od jeho citlivosti.

Tak prichádzame k rozhodnému bodu, kde sa na každom kroku stretá čas a večnosť, a to na rovine, ktorá je vlastná človeku. Je to rovina svedomia, rovina mravných hodnôt - najzákladnejšia dimenzia častnosti a dejín. Dejiny sa totiž píše nielen udalosťami, ktoré v istom zmysle prichádzajú zvonku, ale píše sa predovšetkým zvnútra. Sú to dejiny ľudských svedomí, morálnych víťazstiev, alebo porážok. Tu má svoj základ aj základná veľkosť človeka - jeho opravdivé ľudské častnosť. To je ten vnútorný poklad, vďaka ktorému človek neprestajne prahne smerom k večnosti. Ak je pravda, že je ustanovené, že človek musí iba jeden raz zomrieť, potom je pravda aj to, že poklad svedomia, poklad dobra a zla prenáša človek so sebou cez hranicu smrti, aby potom pred tvárou toho, ktorý je svätosť sama, našiel poslednú a konečnú pravdu o celom svojom živote: "A potom príde súd".

Práve to sa odohráva vo svedomí, vo vnútornej pravde našich skutkov je do istej miery stále prítomná dimenzia večného života. A zároveň same svedomie - prostredníctvom mravných hodnôt - vtlačá tú najvyraznejšiu pečať životu generácií, ako aj dejinám a kultúre ľudských prostredí, spoločností, národov a celého ľudstva.

Ako veľa tu závisí od každého a od každej z vás!
Ježiš naňho pozrel s láskou.

Test poznania seba alebo ekológie ľudstva na všetky strany ...

Nota: Hot sa do nepravno výchovného ústavu Hronovce

Poznámka: BN - vysliacim neprístupné

VPC - vhodné pre gymnazistov /gimnazistov

- 1/ Neuróza sa prejavuje:

a/ hryzením nechty	1 bod
b/ hryzením drôtu rozhlasu po drôte	3 body
c/ hryzením svedomia	2 body
- 2/ Za si duševne zdravý, je:

a/ sprstosť	1 bod
b/ veľovina	1 bod
c/ zase dristať	1 bod
- 3/ mentálna retardácia je:

a/ druh alkoholu	2 body
b/ neslušné slovo	1 bod
c/ neviem ale zistím	3 body
- 4/ Tvoja najobľúbenejšia knižka je:

a/ cestovný poriadok ČSAD/ČSD pre mestskú dopravu	0 bodov
b/ cestovný poriadok ČSAD/ČSD pre medzimestskú dopravu	0 bodov
c/ neviem čítať	10 bodov
- 5/ Michelangelo Buonarroti bol:

a/ bratranec Bonaparteho	2 body
b/ ten, ved vieš, včera sme ho stretli	1 bod
c/ rýchlekarčuliar Kuvajtu	3 body
- 6/ Isac Newton bol:

a/ vartáš v jablonovom sade	2 body
b/ objaviteľ ženskej príťažlivosti	1 bod
c/ nebol	3 body

- 7/ Myslíš si o sebe, že si inteligentný: a/ áno 3 body
 b/ áno 3 body
 c/ áno 3 body
- 8/ Najlepší časopis aký poznáte, je: a/ Život 0 bodov
 b/ Life 0 bodov
 c/ Plátek 10 bodov

Vyhodnotenie:

0-10 bodov - s Tvojou inteligenciou je to slebučké, ale...môžeš byť gardinka, športovec...

11-26 bodov - geniálny nie si, sprostý tiež nie, tak čo ešte chceš?

27-35 bodov - keby sa v Plátku udeľovala nejaká Grammy cena za...hm,ehm, debilitu - je tvoja. Kde chodíš do školy? Áhá, na Gymnázium, no to je iné. Gratulujem.

Ospravedlnenie

Členovia redakčnej rady sa ospravedľujú za neskoré vydanie Plátku a celkom určite sľubujú, že sa to viac nestane. Dekujeme za pochopenie.